

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΙΑΕΙΡΟΥ (Λουκ. 8, 41-56)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Παλαιά Φιλιππιάδα, στις 5/11/1995)

1. Πώς αγγίζεις τον Χριστό;

Μελετώντας προσεκτικά το σημερινό Ευαγγέλιο, έχουμε μεγάλη ωφέλεια, γιατί ο λόγος του Θεού είναι φως των ψυχών μας.

Πλησίασε τον Χριστό κάποιος αρχισυνάγωγος, και του είπε:

-Η κόρη μου είναι άρρωστη. Έλα σε παρακαλώ να την θεραπεύσεις.

Του απαντά ο Χριστός:

-Πάμε αμέσως.

Ξεκίνησαν και πήγαιναν. Ο κόσμος άκουσε ότι ο Χριστός πάει να κάνει θαύμα και τον ακολούθησαν πολλοί. Έτσι δεν γίνεται συνήθως;

Ακούμε κάτι το παράξενο και τρέχουμε να δούμε.

Στριμώχνονταν λοιπόν, ο ένας έσπρωχνε τον άλλο και να, σε κάποιο μέρος ο Χριστός άρχισε να φωνάζει:

-Ποιός με ακούμπησε; Ποιός μ' έπιασε;

Του λένε οι απόστολοι:

-Χριστέ μου, τι είναι αυτά που λες; Εδώ κινδυνεύουμε να σκάσουμε. Να μας λυώσουν από τα σπρωξίματα· και συ λες «ποιός με ακούμπησε;».

Εμείς, άνθρωποι φτωχοί σε μυαλό, καταλαβαίνουμε ένα χάδι, τι χάδι είναι: Αν φαίνεται στοργής αλλά κρύβει αδιαφορία. Αν εκφράζει το περιεχόμενο της καρδιάς ή είναι ψεύτικο. Το καταλαβαίνουμε...

Για φαντασθείτε· πόσα πρέπει να καταλαβαίνει ο Κύριος ο παντογνώστης; Και πόσο εύκολα ξεχωρίζει τον τρόπο με τον οποίο ο καθένας μας, ασπάζεται την

αγία εικόνα Του, και το βλέμμα με το οποίο την κυττάζουμε.

Λοιπόν; Τι είχε συμβεί;

Ανάμεσα στο άτακτο πλήθος, ήταν μια γυναίκα αιμορροούσα. Είχε δαπανήσει του κόσμου τα χρήματα σε γιατρούς, χωρίς να δει καμιά ωφέλεια. Και είπε μέσα της:

-Αυτός είναι από τον Θεό. Μα τι να πάω να του πω; Ντρέπομαι.

Πήγε λοιπόν κρυφά, πίσω από τον Κύριο και ακούμπησε το ρούχο του, κάνοντας την σκέψη: «Μόνο να ακουμπήσω την άκρη του ρούχου Του θα γίνω καλά».

Το έκανε. Και θεραπεύτηκε.

Μα ο Χριστός άρχισε να φωνάζει:

-Πού είναι; Ποιός με ακούμπησε.

Εκείνη, κατάλαβε ότι για να επισημαίνει μέσα σε τόσα σπρωξίματα ότι κάποιος τον ακούμπησε, διαφορετικό ακούμπισμα εννοεί. Κατάλαβε ότι δεν μπορεί πια να κρυφτεί. Πήγε μπροστά του, τον προσκύνησε και του είπε όλη την αλήθεια.

Τότε είπε ο Χριστός:

-Να μια γυναίκα με αληθινή πίστη. Πήγαινε στο καλό· και όπως πίστευσες, έτσι να είναι για σένα. Ο Θεός να σε ευλογεί.

Τι σημαίνουν τούτα τα λόγια;

Σημαίνουν, ότι όποιος δεν πιστεύει ότι ο Χριστός μπορεί να θεραπεύσει, μόνο να τον ακουμπήσεις, γιατί είναι ο παντοδύναμος Θεός, και ότι δεν υπάρχει γι' αυτόν πράγμα μυστικό... αυτός δεν έχει σωστή πίστη.

Εμείς, πώς πιστεύουμε στον Χριστό;

Τον έχουμε πάντα μπροστά μας;

2. Αγγίζοντας σήμερα τον Χριστό

Μπαίνοντας στην Εκκλησία, πιστεύουμε ότι με το μάτι μας μπορούμε να αγγίξουμε την άχραντη εικόνα Του, όπως ακούμπησε η αιμορροούσα το ρούχο Του και να πάρουμε εκείνο που ζητάμε;

Και κάτι ακόμη: Στην Εκκλησία, έχουμε την δυνατότητα, από τότε που μπήκαμε, μέχρι που θα βγούμε, να προσευχόμαστε. Έχουμε την αίσθηση ότι η κάθε μας κουβέντα, φτάνει στα αυτιά του Χριστού;

Αν μπήκες στην Εκκλησία και δεν έχεις την αίσθηση ότι είσαι μπροστά στον Χριστό, τι πίστη έχεις; Όχι σωστή.

Και το πιο σπουδαίο: Πάνω στην αγία Τράπεζα, βρίσκεται το άγιο Ποτήριο. Γεμάτο με το σώμα και το αίμα του Χριστού.

Η αιμορροούσα ακούμπησε όχι το πόδι Του, ή το χέρι Του, αλλά το άκρο του ματιού Του. Εσύ έχεις το δικαίωμα και την δυνατότητα, να πάρεις μέσα σου ολόκληρο το σώμα Του, ολόκληρο τον Χριστό.

Αν το να αγγίξεις το άκρο από το ρούχο Του, είναι ζωή και υγεία σώματος και ψυχής, το να πάρεις τον Χριστό μέσα σου, το σκέφτηκες τι είναι; Αν αυτά τα σκέπτεσαι και το θυμάσαι ότι ο Χριστός είναι ζωή και υγεία του κόσμου, πόσες φορές προσπαθείς να πάρεις το σώμα και το αίμα Του; Και τι διάθεση έχεις να προετοιμαστείς για να κοινωνήσεις;

Άμα σου πει ο γιατρός, «πάρε τόσα χάπια την ημέρα», βάζεις και δυό ακόμη δικούς σου, να σου τα θυμίζουν μήπως τα ξεχάσεις.

Αν πάλι σου πει, ότι μαζί με τα φάρμακα χρειάζεται και μια δίαιτα, που δεν σε αφήνει να χαρείς κανένα φαγητό, τον ακούς σε όλα.

Όταν σου πει ο Χριστός, ότι για να κοινωνήσεις με ευλάβεια, σωστά, πρέπει να προπαρασκευαστείς, με νηστεία, με προσευχή, με εξομολόγηση... Δεν κάνεις τίποτε. Καμιά όρεξη.

Είναι να ντρεπόμαστε! Ενώπιον τίνος να ντρεπόμαστε; Του ιερέα;

Όχι! Γιατί ποιός σε παρακολουθεί αδελφέ; Ποιός σε κυνηγάει;

Ελεύθερος είσαι. Η ντροπή είναι ενώπιον των αγγέλων και των αγίων. Γιατί; Διότι για την υγεία του σώματος τρέχεις, ενώ για την υγεία της ψυχής, όχι μόνο δεν τρέχεις, αλλά ορμάς στο θάνατο τον αιώνιο.

Είσαι άρρωστος πνευματικά. Το ξέρεις, μα ούτε γιατρό αναζητείς, ούτε φάρμακο, ούτε θεραπεία. Και όταν ρωτά ο Χριστός:

-Τις μου ήψατο; Απαντάς:

-Άλλος ήταν Χριστέ μου. Εγώ δεν σε αγγίζω! Δεν σε απασχολώ. Έχω πάρει διαφορετικό δρόμο.

Αλλά όποιος χωρίζεται από τον Χριστό, χωρίζεται από τη ζωή.

Και πού μένει; Στο θάνατο!

3. Με ποιόν γελάτε;

Ενώ προχωρούν προς το σπίτι του Ιαείρου, έρχεται ένας υπηρέτης του και λέει:

-Αφεντικό, μη στενοχωρείς τον διδάσκαλο άλλο. Η κόρη σου πέθανε. Έλα γρήγορα για την κηδεία.

Τ' ακούει ο Χριστός και απαντά:

-Μη φοβάσαι. Μόνο πίστευε. Θα σωθεί.

Για τον άρρωστο, υπάρχει ελπίδα. Κάτι φταίει... Θα το διορθώσουμε.

Για τον πεθαμένο; Α! Εδώ όλα τελείωσαν. Η πείρα μας βεβαιώνει: Θάνατος, ίσον οριστική και αμετάκλητη αναχώρηση. Δυνατότητα επιστροφής· καμιά· μηδέν.

Αλλά ο Χριστός επαναλαμβάνει:

-Μη φοβάσαι. Όλα θα πάνε καλά. Θα σωθεί.

Μπαίνει στο σπίτι και τους λέει:

-Μη κλαίτε. Κοιμάται, δεν πέθανε.

Όταν το άκουσαν, ξέχασαν την κηδεία και άρχισαν να γελούν.

Ποιοί; Οι άνθρωποι... Με ποιόν; Με τον Χριστό.

Αλλοίμονό μας, όταν έχουμε θάρρος να γελάμε με τον Χριστό και να παίρνουμε τα λόγια Του, όχι στα σοβαρά. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αρρώστια, μεγαλύτερη

κατάπτωση.

Εγώ, πότε δεν παίρνω στα σοβαρά τα λόγια του Χριστού;

Είπε ο Κύριος: Θα ρθει ώρα, που ο κόσμος θα κριθεί. Το ακούω και δεν μου καίγεται καρφί!

Δεν μοιάζω με τους Εβραίους, που γελούσαν εις βάρος του;

Υπάρχει ένα βιβλίο, που το λένε «Καινή Διαθήκη». Έχει μέσα τον λόγο του Χριστού.

Ξέρω, ή τουλάχιστον το έχω ακούσει, ότι το φως του κόσμου είναι ο Χριστός. Ότι τα λόγια Του, είναι λόγια ζωής αιωνίου. Φρόντισα να πάρω ένα Ευαγγέλιο και να το διαβάσω για να φωτιστεί ο νους μου; Να καθαριστεί η καρδιά μου, να αγιασθεί η θέλησή μου; Και να επιθυμήσω να πάρω το δρόμο για την αιώνια ζωή;

Όχι; Ε, τότε, γελάω και εγώ εις βάρος του Χριστού.

Μπαίνει ο Χριστός στο δωμάτιο με το νεκροκρέββατο, μαζί με τους τρεις αποστόλους του, τους πιο άξιους και πιστούς Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη και με τον πατέρα της κοπέλας και την μητέρα.

Φυσικά και οι πέντε έκλαιγαν, γιατί έβλεπαν το κοριτσάκι πεθαμένο.

Ο Χριστός το έπιασε από το χέρι και του είπε:

-Κοπέλα μου σήκω! Η παις εγείρου.

Αμέσως η κοπέλα, άκουσε τον λόγο του Χριστού και αναστήθηκε.

Θυμάστε τι λέει το Ευαγγέλιο;

Θα ρθει ώρα που θα φωνάξει ο Θεός τους πεθαμένους, μέσα στα μνήματα και θα αναστηθούν όλοι όπως η κόρη του Ιαείρου. Όπως φώναξε τον Λάζαρο τέσσερες μέρες πεθαμένο και αναστήθηκε. Έτσι θα αναστηθούν όλοι. Εκείνο που έγινε στην κόρη του Ιαείρου και στον Λάζαρο, δεν ήταν για τον Χριστό εξαίρεση. Ήταν κάτι που έγινε τότε, για να ανοίξουν τα μάτια τα δικά μας. Και να καταλάβουμε, ότι ο Χριστός ήλθε να μη μας αφήσει στον τάφο, αλλά να μας αναστήσει.

Το πιστεύεις ότι όπως αναστήσε την κόρη του Ιαείρου και τον Λάζαρο θα αναστήσει και σένα; Και όλους τους κεκοιμημένους;

Αν όχι, πιστεύεις τουλάχιστον ότι το μυαλό σου είναι σκοτισμένο;

Γιατί ήλθε ο Χριστός; Για να μας διορθώσει το μυαλό. Να μας κάνει να καταλάβουμε, ότι ο λόγος του Θεού είναι υπεράνω της λογικής των ανθρώπων. Η λογική των ανθρώπων έλεγε:

-Πέθανε; Τελείωσε!

Η λογική του Χριστού λέει:

-Μη φοβάσαι, όσο είμαι εγώ εδώ. Δεν πέθανε· θα ζήσει!

Και κατεγέλων αυτού! Ποίοι γελούσαν τότε και ποιοί γελούν σήμερα σε βάρος του Χριστού;

Εκείνοι που δεν έχουν τον φωτισμό, του Αγίου Πνεύματος. Δηλαδή αυτοί που κάνουν αμαρτίες.

Μην αναφέρουμε ποιές... Γιατί πρέπει να αναφέρουμε τις πιο αισχρές. Που διώχνουν την χάρη του Αγίου Πνεύματος, από την καρδιά. Κάνοντας λοιπόν αμαρτίες, που μεταβάλλουν τον άνθρωπο μόνο σε σάρκα, πώς είναι δυνατό να έχουμε την χάρη του Αγίου Πνεύματος;

Ας «βοηθήσουμε» λοιπόν με τη μετάνοιά μας το Άγιο Πνεύμα, να καθαρίσει την καρδιά μας «από πάσης κηλίδος», για να αποκτήσουμε και εμείς την πίστη του Ιαείρου και της αιμορρούσης. Αμήν.-